

knappe. Jeg haaber ikke, min Bemærkning skal vare mere end halvtredie Minut.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) nævnedes jo Grundlovforhandlingerne af 1849. Men Forhandlingen den Gang om de kongevalgte og Grundlovforhandlingerne af 1866 om den særlige Institution med de 12 kongevalgte for Livstid i det da indførte Landsting ere to ganske forskellige Ting. Der ligger noget imellem, Forfatningen af 1855, de forskellige Former for kongevalgte o. s. v. Det er to ganske forskellige Ting, der her er Tale om, saa man kan ikke fra Forudsætningerne for Forhandlingerne af 1849 slutte til Forudsætningerne for Forhandlingerne af 1866. Hvad jeg slog fast, er rigtigt, og det har det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) heller ikke afkræftet. Han har Ret i, at der blev ikke talt noget om Spørgsmaalet i Rigsdagen, det var udenfor Rigsdagen, at den Opfattelse kom frem, som man senere har kaldt den I. A. Hansenske. Men Højres Opfattelse, den Frijs'ske Opfattelse — hvis det var gamle Grev Frijs' — kom heller ikke frem paa Rigsdagen. Det er rigtigt, hvad jeg sagde overfor det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at dette Spørgsmaal blev overhovedet ikke debatteret. Men det er en højst interessant Kendsgerning. Begge Grundlovens Fædre, baade gamle Grev Frijs og I. A. Hansen, gik — som det synes: bevidst — uden om dette Punkt, udtalte sig overhovedet ikke derom, hvoraf man med ikke ringe Ret kan slutte, at de havde hver sin særlige Opfattelse.

Men det er jo ikke det, der ligger for i Øjeblikket. I Øjeblikket ligger det for, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke vil give et klart Svar paa det klare Spørgsmaal: Anser det ærede Medlem de kongevalgte for opløselige eller ikke? (J. C. Christensen: Det har jeg jo svaret paa!). Nej, det ærede Medlem har ikke svaret derpaa. Der staar fra det ærede Medlems Side to Svar, det ene var et Svar, der blev fremkaldt, uden at det ærede Medlem spurgtes, det var hans Tale i Onsdags, hvor han giver Højre historisk Ret, om det statsretlige udtaler sig vagt, men dog nærmest i Højres Favør, idet han udtaler, at Grundloven ikke siger noget positivt, og hvor han endelig med Hensyn til den praktiske Løsning antyder en Vej, som gaar ud paa, „at de kongevalgte indtog deres Sæder“ — altsaa efter Landstingets nye Valg — „eventuelt efter at Kongen ved en Resolution havde bekræftet dem i deres Rettigheder“. Dette er det ærede

Medlem fra Ringkøbings Anvisning: en kongelig Resolution, som bekræfter dem i deres Rettigheder. Den Tale forleden Dag er i alt væsentlig i Højres Favør og vil blive brugt af Højre, og derom har jeg sagt, at det var et Forræderi, i en anden Vending, at det var noget af et Forræderi. Jeg kan ikke gaa videre, men vil det ærede Medlem tvinge mig dertil, vender jeg tilbage til det kraftigste Udtryk og mildner det ikke. For det er, hvad jeg har sagt, og det vil det danske Demokrati forstaa. I Dag, efter at denne Tale i Onsdags er holdt af det ærede Medlem og er bleven bekendt over Landet, haler det ærede Medlem stærkt i Land, saa modificerer han sin Udtalelse ganske overordentlig, idet han siger, at han nærmest sympatiserer med I. A. Hansens Opfattelse. I Onsdags: i alt væsentligt paa Højres Side! I Dag: nærmest ved Siden af I. A. Hansen! Det er det ærede Medlem, som selv har rejst Spørgsmaalet. Jeg gentager da: Have vi ikke, Vælgerne og Offentligheden, Ret til et klart Svar?

Nu endte det ærede Medlem med at sige, at han havde givet Anvisning paa en Vej, hvorved Spørgsmaalet blev hvilende, altsaa uafgjort, og saa kom det nærmest an paa, hvem der skulde gennemføre det. Det ærede Medlem sagde, at han tænkte ikke paa sig selv. Ja, andre have jo Lov til at tænke derom, hvad de ville. Jeg har gjort mig mine Tanker under denne Forhandling og blandt andet de Tanker, at det ærede Medlem, hvis Parti paastaar, at det ikke driver personlig, men kun saglig Opposition, ikke kan fatte den for ham ubegribelige Tanke, at det skulde kunne lykkes denne Regering at gennemføre noget som helst, og at han saa meget mere forbereder sig og Situationen paa, at hvad der mislykkes for denne Regering, eventuelt ved det ærede Medlems behændige og gennemtænkte Bistand, kunde blive formet og lagt til Rette saaledes, at det ærede Medlem kunde rejse sig en skønne Dag og sige det, som han forleden sagde, nemlig i den lille Replik, som det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) tog op, en Replik, der var i højeste Grad betegnende. Ikke Henrik Ibsen, ikke den vidunderligste Skuespilforfatter kunde forme en Replik saaledes, at den i den Grad kastede Lys over hele denne Person, hans Fortid og Fremtid som denne Replik af det ærede Medlem selv. Han viste sig der som en Henrik Ibsen af første Rang — en „Kraft af første Rang“. Da sagde det ærede Medlem nemlig til Konseilspræsidenten, at han